



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jany Komínkové v právní věci **žalobkyně: L. U.**, nar. X, státní příslušnost Ukrajina, v České republice bytem X, *zastoupené Mgr. Martinem Jančou, advokátem, se sídlem Plzeň, Mikulášské nám. 11*, proti **žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4.5.2015, čj. MV-124124-3/SO-2014,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 4.5.2015, čj. MV-124124-3/SO-2014 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (*dále jen „prvostupňový správní orgán“*) ze dne 28.7.2014, čj. OAM-1592-5/ZR-2014 (*dále*

jen „prvostupňové rozhodnutí“), podle kterého byl dle § 87f odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) ukončen přechodný pobyt žalobkyně na území České republiky (výrok I.) a dle § 87f odst. 3 zákona o pobytu cizinců byla stanovena lhůta k vycestování z území České republiky do 30-ti dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí (výrok II.). Žalobkyně v žalobě požadovala přiznání náhrady nákladů řízení.

2. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 2.7.2015, čj. 57 A 75/2015-20, byl žalobě přiznán ve smyslu § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen s.ř.s.) odkladný účinek.

II. Důvody žaloby

3. Žalobkyně uplatňovala v žalobě dvě žalobní námitky. V rámci první s napadeným rozhodnutím zásadně nesouhlasila a považovala jej za nezákonné, nepřiměřené a nesprávné. Podle názoru žalobkyně bylo napadené rozhodnutí vůči žalobkyni nepřiměřeně tvrdé a nedostatečně opřeno o objektivní odůvodnění. Kromě námitek uvedených v odvolání žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí dále uvedla, že ačkoli v manželství nesetřvala více než tři roky, nebyl tento manželský vztah nijak účelový a rozvodu se bránila, neboť měla za to, že nezavinila rozvrat manželství. Žalobkyně na území České republiky pobývala déle než dva roky, řádně plnila veškeré své povinnosti a chovala se zcela v souladu se zákonem. Žalovaná však bez jakéhokoli odůvodnění dostatečně nezkoumala veškeré okolnosti projednávané věci a bez přihlédnutí k výše uvedeným skutečnostem rozhodla zcela v neprospěch žalobkyně.

4. Druhá žalobní námitka spočívala v tvrzeném pochybení žalované v tom, že je napadené rozhodnutí zcela nepřiměřené z hlediska jeho dopadu do soukromého a rodinného života žalobkyně. Rozhodnutí správních orgánů mají podle základních zásad správního řízení zejména dbát práv účastníků nabytých v dobré víře, což se v tomto konkrétním případě podle názoru žalobkyně nestalo.

III. Vyjádření žalované

5. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby. Uvedla, že dne 29.4.2013 podala žalobkyně žádost o povolení k přechodnému pobytu podle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Skutečnost, že byla rodinným příslušníkem občana České republiky, doložila oddacím listem, dle kterého uzavřela dne 20.4.2013 manželství s E. V., státním občanem Litevské republiky. Na základě této skutečnosti žalobkyně splnila podmínku uvedenou v § 15a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, kterým je dáno, že rodinným příslušníkem občana Evropské unie se pro účely tohoto zákona rozumí jeho manžel. Prvostupňový správní orgán rozhodl o udělení povolení k přechodnému pobytu a dne 27.5.2013 byl žalobkyni vydán průkaz o povolení k přechodnému pobytu č. ZD000301. Rozhodnutí o povolení k přechodnému pobytu nabylo s ohledem na § 151 odst. 3 správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) právní moci dnem převzetí dokladu, tj. dne 27.5.2013.

Okresní soud Plzeň - město vydal dne 20.2.2014 pod sp.zn. 38 C 14/2014 rozsudek o rozvodu manželství. Rozsudek nabyl právní moci dne 4.4.2014. Z rozsudku vyplývalo, že pan E. V. podal žalobu o rozvod manželství dne X. Na základě této skutečnosti prvostupňový správní orgán ukončil přechodný pobyt žalobkyně podle § 87f odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců, jelikož manželství s občanem Evropské unie zaniklo na základě pravomocného rozsudku o rozvodu manželství a před zahájením řízení o rozvodu manželství trvalo méně než 3 roky. Proti prvostupňovému rozhodnutí bylo dne 12.8.2014 podáno zmocněným zástupcem žalobkyně blanketní odvolání, ve kterém bylo uvedeno, že odvolání bude odůvodněno ve lhůtě do 15 dní. Prvostupňový správní orgán dne 20.8.2014 žalobkyni prostřednictvím zmocněného zástupce vyzval k doplnění odvolání. Výzva byla zmocněnému zástupci oznámena podle § 24 odst. 1 správního řádu a fikce doručení nastala dne 1.9.2014. Do dne vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně odvolání nedoplnila. Podle § 82 odst. 2 správního řádu, není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Po přihlédnutí k tomu, že nebyly shledány důvody pro změnu původního rozhodnutí, bylo odvolání žalobkyně napadeným rozhodnutím zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno. Napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 11.5.2015. Žalovaná odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že se skutečnostmi uvedenými v žalobě již zabývala v rámci odvolacího řízení. Dle žalované byl žalobkyni udělen přechodný pobyt z důvodu uzavřeného manželství s občanem Evropské unie, které bylo rozvedeno dne 20.2.2014 a tudíž již v tuto dobu měla žalobkyně pomýšlet na jiné oprávnění k pobytu na území České republiky.

6. Žalovaná se ztotožnila s prvostupňovým rozhodnutím, že dopad do soukromého a rodinného života žalobkyně byl zcela přiměřený s ohledem na skutečnost, že již přestala splňovat účel pobytu na území České republiky, za jakým jí byl pobyt umožněn.

IV. Vyjádření žalobkyně při jednání

7. O věci samé rozhodl soud k návrhu žalobkyně po provedeném jednání, kterého se zúčastnila žalobkyně s právním zástupcem. Žalovaná svoji neúčast omluvila a souhlasila, aby soud jednal bez její přítomnosti. Soud tedy jednal ve smyslu § 49 odst. 3 s.ř.s. bez přítomnosti žalované. Vycházel přitom z obsahu soudního spisu a správního spisu. Žalobkyně při jednání soudu odkázala na písemné vyhotovení žaloby a navrhovala provést listinné důkazy dokládající, že je na území České republiky více než sedm let, pracuje zde a podniká, nemá žádné závazky vůči finančnímu úřadu či sociální správě a nemá žádné nedoplatky na zdravotním pojištění.

V. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

8. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných

žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

9. Žaloba není důvodná.

Skutkový základ věci

10. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně pobývala na území České republiky na základě povolení k přechodnému pobytu podle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců vydaného rozhodnutím prvostupňového správního orgánu 20.5.2013 pod čj. OAM-5158-10/PP-2013, neboť prokázala, že dne X uzavřela manželství s E. V., státním příslušníkem Litevské republiky a je tedy ve smyslu § 15a odst. 1 zákona o pobytu cizinců rodinným příslušníkem občana Evropské unie. Žalobkyni byl vydán průkaz č. ZD000301 s platností od 27.5.2013 do 27.5.2018. Dle žádosti o povolení k přechodnému pobytu má žalobkyně na Ukrajině rodiče a syna narozeného v roce 2006.

11. Dne 1.7.2014 byl prvostupňovému správnímu orgánu doručen rozsudek Okresního soudu Plzeň–město ze dne 20.2.2014, čj. 38 C 14/2014-12, jež nabyl právní moci dne 4.4.2014, z něhož je patrné, že manželství žalobkyně a E. V. bylo rozvedeno. V rozsudku se uvádí, že bývalý manžel žalobkyně E. V. podal dne X návrh na rozvod, z manželství se nenarodily žádné děti a příčinou rozvratu manželství bylo navázání vztahu manžela s jinou ženou.

12. Prvostupňový správní orgán zahájil řízení o ukončení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana EU dle § 87f odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců, neboť manželství žalobkyně s občanem EU zaniklo na základě pravomocného rozhodnutí soudu o jeho rozvodu. Oznámení o zahájení řízení ze dne 2.7.2014, čj. OAM-1592-3/ZR-2014, spolu s poučením o právu se vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí bylo doručeno žalobkyni dne 7.7.2014, téhož dne se žalobkyně s podklady pro vydání rozhodnutí seznámila a nijak se k nim nevyjádřila.

13. Prvostupňovým rozhodnutím byl podle § 87f odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců ukončen přechodný pobyt žalobkyně na území České republiky a podle § 87f odst. 3 zákona o pobytu cizinců byla žalobkyni stanovena lhůta k vycestování z území České republiky do 30ti dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

14. Prvostupňové rozhodnutí je odůvodněno tím, že byl žalobkyni povolen pobyt na území za splnění zákonných podmínek, které nebyly následně naplňovány, proto byl v souladu se smyslem zákona o pobytu cizinců pobyt žalobkyni ukončen a nebylo jí ponecháno povolení k pobytu, neboť jeho účel zanikl nebo nebyl naplňován. Dle prvostupňového správního orgánu právo pobytu na území je Ústavou České republiky zaručeno jen občanům České republiky a je věcí suverénního státu komu na svém území povolí pobyt. V daném případě jsou dány důvody dle § 87f odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců pro ukončení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie, jelikož manželství s občanem Evropské unie uzavřené dne 20.4.2013 zaniklo na základě pravomocného

rozhodnutí soudu o rozvodu manželství dne 4.4.2014. Nebyla naplněna podmínka vylučující ukončení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie obsažená v prvním bodě § 87f odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců, že toto ustanovení neplatí, jestliže rodinnému příslušníku občana Evropské unie bylo rozhodnutím příslušného orgánu nebo dohodou manželů svěřeno do výchovy dítě občana Evropské unie nebo mu bylo přiznáno právo pravidelného osobního styku s dítětem občana Evropské unie pouze na území, neboť manželství žalobkyně bylo bezdětné. Nebyla splněna ani podmínka stanovená v bodě druhém § 87f odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců, že před zahájením řízení o rozvodu nebo řízení o prohlášení manželství za neplatné toto manželství trvalo alespoň 3 roky a v době trvání manželství měl rodinný příslušník občana Evropské unie na území povolen pobyt nejméně 1 rok. V daném případě manželství netrvalo ani 1 rok a v době trvání manželství měla žalobkyně jako rodinný příslušník občana Evropské unie na území povolen pobyt necelý 1 rok a před tímto pobývala na území na povolení k dlouhodobému pobytu jako občan třetího státu. Při použití tohoto omezení musí být splněny obě podmínky.

15. Prvostupňový správní orgán dále posoudil přiměřenost dopadu jeho rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně. Vycházel z toho, že na její osobu není vázán pobyt žádného rodinného příslušníka. Manželství s E. V. bylo pravomocně rozvedeno. Vzhledem k okolnostem manželství a jeho rozvodu se nedá očekávat žádná citová vazba ze strany manžela. Z manželství nevzešly žádné děti a v žádosti o přechodný pobyt rodinného příslušníka občana Evropské unie nebyli žádní jiní rodinní příslušníci uvedeni. Z toho prvostupňový správní orgán dovodil neexistenci vazeb na jiné potomky na území České republiky. Nebyly zjištěny ani žádné jiné vazby žalobkyně se státními příslušníky České republiky nebo s cizinci s povoleným pobytem na území České republiky, které by měly být brány v potaz při posuzování přiměřenosti zásahu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně. Žalobkyně se k podkladům před vydáním rozhodnutí nevyjádřila a tak také neuvedla případné důvody, které by měl prvostupňový správní orgán vzít v úvahu při posuzování přiměřenosti. Přechodný pobyt na území České republiky měla žalobkyně povolený od 27.05.2013 a k neplnění podmínek povoleného přechodného pobytu došlo vlastně již k datu nabytí právní moci rozsudku o rozvodu manželství ke dni X. Žalobkyně sice pobývala na území České republiky již od roku 2009 v rámci povolení k dlouhodobému pobytu jako občan třetího státu, avšak prvostupňovým správním orgánem nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by měl brát v potaz při hodnocení přiměřenosti. Prvostupňovým správním orgánem bylo dále z cizineckých materiálů zjištěno, že žalobkyně má na území Ukrajiny dítě ve věku 8 let, za kterým do svého domovského státu dojížděla. Proto bylo na základě provedených dokazování prvostupňovým správním orgánem shledáno, že toto rozhodnutí nebude nepřiměřeným zásahem do jejího soukromého a rodinného života.

16. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně prostřednictvím svého zmocněnce včasné blanketní odvolání s tím, že odůvodnění odvolání bude doloženo do patnácti dnů. Prvostupňový správní orgán zaslal zmocněnci žalobkyně výzvu k odstranění vad odvolání ze dne 20.8.2014, čj. OAM-1592-8/ZR-2014, ve kterém žalobkyni uložil odůvodnit odvolání ve lhůtě tři dnů od doručení této výzvy a poučil ji, že pokud danou vadu ve lhůtě neodstraní, bude rozhodnuto dle § 82 odst. 2 správního řádu. Výzva byla doručena zmocněnci žalobkyně

fikcí dne 24 odst. 1 správního řádu. Žalobkyně odvolání do doby vydání napadeného rozhodnutí nedoplnila.

17. Žalovaná v napadeném rozhodnutí zrekapitulovala výše uvedený skutkový stav a konstatovala, že přezkoumala prvostupňové rozhodnutí dle § 89 odst. 2 správního řádu, rozhodla v souladu s § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu. V odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že dne 29. 4. 2013 podala žalobkyně žádost o povolení k přechodnému pobytu podle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Skutečnost, že byla rodinným příslušníkem občana EU, doložila oddacím listem, ze kterého vyplývalo, že dne 20.4.2013 uzavřela manželství s E. V., státním občanem Litevské republiky. Na základě této skutečnosti splnila podmínku § 15a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, dle kterého rodinným příslušníkem občana Evropské unie se pro účely tohoto zákona rozumí jeho manžel. Rozhodnutí o povolení k přechodnému pobytu nabylo právní moci dne 27.5.2013. Dne 20.2.2014 Okresní soud Plzeň - město vydal rozsudek sp. zn. 38 C 14/2014 o rozvodu manželství. Rozsudek nabyt právní moci dne X. Dle rozsudku podal E. V. žalobu o rozvod manželství dne X. Na základě této skutečnosti prvostupňový správní orgán ukončil přechodný pobyt žalobkyně podle § 87f odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců, jelikož manželství s občanem Evropské unie zaniklo na základě pravomocného rozsudku o rozvodu manželství a před zahájením řízení o rozvodu manželství trvalo méně než 3 roky. Dle žalované žalobkyni byl udělen přechodný pobyt z důvodu uzavřeného manželství s občanem Evropské unie, které bylo rozvedeno dne 20.2.2014 a tudíž již v tuto dobu měla žalobkyně pomýšlet na jiné oprávnění k pobytu na území České republiky. Žalovaná se ztotožnila se prvostupňovým správním orgánem, že dopad do soukromého a rodinného života žalobkyně je zcela přiměřený s ohledem na skutečnost, že již přestala splňovat účel pobytu na území České republiky, za jakým jí byl pobyt povolen. Proto žalovaná odvolání žalobkyně zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

Právní hodnocení

18. Správní orgány obou stupňů ukončily žalobkyni pobyt na území podle § 87f odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném do 16.8.2015, podle něhož *ministerstvo dále ukončí rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie přechodný pobyt na území, pokud manželství s občanem Evropské unie zaniklo na základě pravomocného rozhodnutí soudu o rozvodu manželství nebo o prohlášení manželství za neplatné; to neplatí jestliže*

1. rodinnému příslušníku občana Evropské unie bylo rozhodnutím příslušného orgánu nebo dohodou manželů svěřeno do výchovy dítě občana Evropské unie nebo mu bylo přiznáno právo pravidelného osobního styku s dítětem občana Evropské unie pouze na území, nebo
2. před zahájením řízení o rozvodu nebo řízení o prohlášení manželství za neplatné toto manželství trvalo alespoň 3 roky a v době trvání manželství měl rodinný příslušník občana Evropské unie na území povolen pobyt nejméně 1 rok,
za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života rodinného příslušníka.

19. První námitka žalobkyně se týkala nezákonnosti rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, které dle žalobkyně bez odůvodnění nezkoumaly veškeré okolnosti a rozhodly v neprospěch žalobkyně, ačkoliv žalobkyně pobývá na území České republiky více než dva

roky a ač manželství trvalo méně než rok, nebylo účelové a žalobkyně se rozvodu bránila. Soud se v tomto případě ztotožnil se závěry a odůvodněním prvostupňového a napadeného rozhodnutí. Žalobkyně pobývala na území České republiky od 27.5.2013 na základě povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU podle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců z důvodu uzavření manželství dne 20.4.2013 s E. V., státním příslušníkem Litevské republiky. Toto manželství žalobkyně však bylo ke dni 4.4.2014 rozvedeno, jak je zřejmé z pravomocného rozsudku Okresního soudu Plzeň-město. Žalobkyně proto od tohoto data neplnila účel jí povoleného pobytu a byly naplněny podmínky pro ukončení tohoto přechodného pobytu rodinného příslušníka občana EU dle ustanovení § 87f odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném do 16.8.2015. Správní orgány obou stupňů pak zcela správně posoudily, že ze strany žalobkyně nejsou splněny výjimky uvedené pod bodem 1 a 2. tohoto ustanovení, kdy při splnění byť jen jedné z nich správní orgán nezruší přechodný pobyt rodinnému příslušníkovi občana EU. Podmínka první výjimky nebyla splněna proto, že se z manželství žalobkyně s E. V. nenarodily žádné děti. Podmínka druhé výjimky nebyla splněna proto, že uvedené manželství žalobkyně netrvalo po dobu alespoň tří let a žalobkyně neměla povolen pobyt na území alespoň jeden rok za trvání tohoto manželství.

20. V daném případě byly naplněny podmínky stanovené v § 87f odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců, neboť manželství žalobkyně s občanem Evropské unie zaniklo na základě pravomocného rozhodnutí soudu o rozvodu manželství a zároveň nebyly splněny podmínky ani jedné ze dvou výjimek pro vyloučení aplikace tohoto ustanovení. Správními orgány obou stupňů proto bylo zcela správně rozhodnuto o ukončení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie ve smyslu § 87f odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců.

21. Na správnost tohoto závěru nemá vliv skutečnost, že žalobkyně v žalobě uvádí, že s rozvodem manželství nesouhlasila. Rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie je podle § 87f odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců nutno ukončit tento pobytový statut, *pokud manželství s občanem Evropské unie zaniklo na základě pravomocného rozhodnutí soudu o rozvodu manželství*. Pokud žalobkyně tvrdí, že se rozvodu manželství bránila, pak soud uvádí, že proti prvostupňovému rozsudku Okresního soudu Plzeň-město nepodala odvolání. Proto správní orgány obou stupňů zcela správně vycházely z pravomocného rozhodnutí Okresního soudu Plzeň-město, kterým bylo manželství žalobkyně s E. V. rozvedeno.

22. Na správnost závěru správních orgánů obou stupňů o ukončení dosavadního pobytového statutu žalobkyně jako rodinného příslušníka občana Evropské unie podle § 87f odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců nemůže mít vliv ani, pokud by bylo prokázáno tvrzení žalobkyně, že je na území České republiky více než sedm let, pracuje zde a podniká, nemá žádné závazky vůči finančnímu úřadu či sociální správě a nemá žádné nedoplatky na zdravotním pojištění. Tyto skutečnosti nejsou pro ukončení přechodného pobytu žalobkyně jako cizinky ze třetí země na území České republiky relevantní, neboť tím, že její manželství s občanem Evropské unie zaniklo na základě pravomocného rozhodnutí soudu o jeho rozvodu, nesplňuje podmínku rodinného příslušníka občana Evropské unie. Soud proto neprovedl žalobkyní navrhované důkazy platebním výměrem ze dne 13.4.2016, přehledem předpisů a plateb za rok 2015, smlouvami o dílo ze dne 2.1.2012 a ze dne 4.1.2016, dohodami

o provedení práce ze dne 1.6.2013 ze dne 6.1.2014 a ze dne 1.6.2014, neboť jejich provedení by bylo pro posouzení důvodnosti žaloby nadbytečné.

23. Rovněž soud zastává názor, že žalobkyně měla po té, kdy bylo její manželství s občanem Evropské unie soudem pravomocně ukončeno požádat o jiný druh pobytového oprávnění na území České republiky.

24. Tvrzení žalobkyně v žalobě, že „*kromě námitek uvedených v odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, jakožto správního orgánu prvního stupně, žalobce dále uvádí...*“ není správné, neboť žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí blanketní odvolání, které ani přes výzvu prvostupňového správního orgánu nedoplnila.

25. Nedůvodnou shledal soud také druhou žalobní námitku o nepřiměřenosti zásahu napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně. Jediným, co žalobkyně v souvislosti s touto námitkou tvrdí je, že „*rozhodnutí správních orgánů mají podle základních zásad správního řízení zejména dbát práv účastníků nabytých v dobré víře, což se v tomto konkrétním případě podle názoru žalobkyně nestalo.*“ Žalobkyně v žalobě nekonkretizuje skutkové okolnosti, na jejichž základě činí uvedený závěr. Soud proto může jen na základě obsahu správního spisu a odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů konstatovat, že se prvostupňový správní orgán ve svém rozhodnutí podrobně zabýval přiměřeností zásahu tohoto rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobkyně (poukázal na rozvod a délku trvání manželství žalobkyně s E. V., bezdětnost tohoto manželství, existenci osmiletého syna žalobkyně na Ukrajině, absenci vazeb k občanům České republiky či k cizincům s povoleným pobytem), přičemž vycházel ze skutečností, jež mu byly známy z žádosti žalobkyně. Ke skutečnostem zjištěným prvostupňovým správním orgánem se žalobkyně nijak nevyjádřila (zejména po seznámení se s podklady před vydáním prvostupňového rozhodnutí). Následně žalobkyně neuvedla žádné další skutečnosti k možnému zásahu do jejího rodinného či soukromého života ani v blanketním odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, které ani k výzvě nedoplnila. Žalovaná se proto zcela správně ztotožnila s odůvodněním přiměřenosti zásahu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně, jak je posoudil prvostupňový správní orgán. Se závěry správních orgánů obou stupňů se zcela ztotožňuje i zdejší soud.

Závěr

26. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

27. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s řízením náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 24. května 2016

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová